

ÎNCHEIERE

06 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul: Svetlana Filincova

Judecătorii: Oleg Sternioală și Sveatoslav Moldovan

examinînd chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Bragarenco Ina, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Bragarenco Ina împotriva Întreprinderii de Stat ”Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru”, intervenient accesoriu Pascal Iacob cu privire la repunerea în termen, recunoașterea refuzului ilegal, obligarea restabilirii vizei de domiciliu și încasarea cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2015, prin care s-a respins apelul declarat de Bragarenco Ina și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 07 aprilie 2015

c o n s t a ț ă:

La 06 iunie 2014 Bragarenco Ina a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii de Stat ”Centrul Resurselor Informaționale de Stat ”Registru” cu privire la recunoașterea refuzului ilegal, obligarea restabilirii vizei de domiciliu și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată Bragarenco Ina a indicat că la 11 martie 2014 s-a adresat Secției Evidență și Documentare a Populației Rîșcani mun. Chișinău cu cerere, prin care a solicitat să fie informată în baza căruia temei a fost radiată viza de domiciliu din imobilul situat în mun. Chișinău, satul Grătiești, str.Sfînta Treime,9, anularea înscrisurilor cu restabilirea vizei de domiciliu.

Secția Evidență și Documentare a Populației Rîșcani mun. Chișinău prin răspunsul nr.2066 din 27 martie 2014 i-a comunicat că radierea vizei de domiciliu a fost legală efectuată la cererea fostului soț Pascal Iacob în temeiul contractului de donație a ½ cotă- parte din imobil și a hotărîrilor instanțelor de judecată.

Consideră răspunsul ilegal, deoarece pîrîtul nu a ținut cont că la 26 noiembrie 2011 a dispus de viză de reședință în imobilul din mun. Chișinău, satul Grătiești, str.Sfînta Treime,9, care a fost retrasă de către Pascal Iacob, iar la 04 august 2013 repetat a perfectat viza de domiciliu în acest imobil.

De la 23 februarie 2010 Pascal Iacob deține cu drept de proprietate imobilul în baza contractului de donație nr.2560, iar viza de domiciliu a fost perfectată ulterior și careva tranzacții nu au avut loc.

Întreprinderea de Stat "Centrul Resurselor Informaționale de Stat "Registru" dispune de această informație, însă nu a verificat dacă au avut loc careva tranzacții cu imobilul menționat după dobândirea de către Pascal Iacob a dreptului de proprietate.

Prin retragerea vizei de domiciliu a fost lezat dreptul copilului Pascal Valeria, născută la 09 septembrie 2009, deoarece prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 23 noiembrie 2012 domiciliul a fost stabilit cu ea.

Cere Bragarenco Ina recunoașterea refuzului Secției Evidență și Documentare a Populației Rîșcani mun. Chișinău a Întreprinderii de Stat "Centrul Resurselor Informaționale de Stat "Registru" nr.2066 din 27 martie 2014 ilegal, obligarea restabilirii vizei de domiciliu pe adresa mun. Chișinău, satul Grățiești, str. Sfînta Treime, 9 și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 02 decembrie 2014 Bragarenco Ina a depus cerere solicitînd repunerea în termen a acțiunii (f.d.39-40).

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 16 decembrie 2014 s-a antrenat în proces în calitate de intervenient accesoriu Pascal Iacob (f.d.66).

Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău prin hotărârea din 07 aprilie 2015 a respins acțiunea ca neîntemeiată.

A încasat de la Bragarenco Ina în beneficiul lui Pascal Iacob cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 1000 lei.

La 08 aprilie 2015 Bragarenco Ina a depus apel nemotivat, iar la 23 iunie 2015 apel motivat împotriva hotărîrii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 07 aprilie 2015.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 16 decembrie 2015 a respins apelul declarat de Bragarenco Ina și a menținut hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău 07 aprilie 2015.

Prima instanță și instanța de apel au motivat soluțiile că Pascal Iacob este proprietarul casei de locuit situată în mun. Chișinău, satul Grățiești, str. Sfînta Treime, 9, fapt confirmat prin decizia Curții Supreme de Justiție din 11 septembrie 2013 și extrasul din Registrul bunurilor imobile.

La cererea proprietarului imobilului Pascal Iacob și în baza actelor ce atestă acest drept, Întreprinderea de Stat "Centrul Resurselor Informaționale de Stat "Registru" conform art.118 al Regulamentului privind eliberarea actelor de identitate și evidența locuitorilor Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.125 din 18 februarie 2013, a radiat viza de domiciliu a Inei Bragarenco.

Întreprinderea de Stat "Centrul Resurselor Informaționale de Stat "Registru" la radierea vizei de domiciliu a respectat prevederile legislației, iar restabilirea înregistrării vizei de domiciliu a Inei Bragarenco în imobilul menționat este imposibilă fără acordul lui Pascal Iacob.

La 12 februarie 2016 Bragarenco Ina a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2015 solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe, emiterea unei noi hotărîri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului Bragarenco Ina a invocat că instanța de apel nu s-a expus asupra probelor prezentate și anume constatările făcute în Raportul de expertiză nr.6618 din 04 august 2014.

Prima instanță și instanța de apel nu au ținut cont că în perioada de la 26 noiembrie 2011 pînă la 19 ianuarie 2012, de la 26 martie 2013 pînă la 19 noiembrie 2013 a dispus de viză de domiciliu în imobilul din mun. Chișinău, satul Grătiești, str. Sfînta Treime, 9.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 ianuarie 2016 s-a anulat ordonanța procurorului Procuraturii Rîșcani mun. Chișinău, prin care s-a dispus refuzul urmăririi penale în privința lui Pascal Iacob și Pascal Tudor pe faptele de escrocherie admise față de ea.

Prima instanță și instanța de apel nu au constatat și elucidat deplin circumstanțele pricinii, nu au apreciat probele prezentate.

Bunul imobil în litigiu a fost construit împreună cu Pascal Iacob și Întreprinderea de Stat "Centrul Resurselor Informaționale de Stat "Registru" nu era în drept să-i radieze viza de domiciliu, deoarece la acel moment erau în litigiu cu privire la partajarea averii și recunoașterea dreptului de proprietate asupra ½ cotă-parte din imobil.

Lipsește o hotărîre judecătorească, prin care să fie dispusă evacuarea silită din imobil împreună cu copilul.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 14 martie 2016 Pascal Iacob a prezentat referință la recursul declarat de către Bragarenco Ina solicitînd de a considera recursul inadmisibil.

La 31 martie 2016 reprezentantul Cogîlnicean Tatiana a prezentat în interesele Întreprinderii de Stat "Centrul Resurselor Informaționale de Stat "Registru" referință la recursul declarat de către Bragarenco Ina solicitînd respingerea recursului cu menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2015 și hotărîrii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 07 aprilie 2015.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Verificînd încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate de Bragarenco Ina în cererea de recurs pe baza materialelor din dosar și a referințelor, audiind raportul verbal al judecătorului raportor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Bragarenco Ina în cererea de recurs temeiuri prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă nu a invocat.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”. (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din motivele menționate și având în vedere că prima instanță și instanța de apel au examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate au emis hotărâri legale, iar argumentele invocate de Bragarenco Ina în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Bragarenco Ina se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul:

Svetlana Filincova

Judecătorii:

Oleg Sternioală

Sveatoslav Moldovan